

[Koch.]

kun gentage socialdemokratiets principielle tilslutning til gennemførelsen af de principper, som ligger i det foreliggende forslag.

Jeg vil gerne, da partiets ordfører ved sidste behandling, den nuværende justitsminister, omtalte, at vi havde en medlemsdebat i gang i socialdemokratiet, her anføre, at vedrørende spørgsmålet om en afkriminalisering af prostitutionen var der ved medlemsdebatten fuld tilslutning til at gennemføre dette skridt, idet ikke mindre end 98,5 pct. af besvarelsenerne gik ind for, at man gennemførte forslag af den art, der her er til behandling.

Uden i øvrigt at gå i detaljer med hele den debat, der har været i socialdemokratiet, er det måske værd at understrege, at der ligeledes var fuld tilslutning til en række af de afkriminaliseringstanker, der har været fremme i den seneste tid, og som justitsministeren jo også omtalte i sit oplæg. Jeg synes også, at det, justitsministeren siger om sammenhængen nu med narkotikamisbruget, mere end noget andet viser, at det, der er tale om, er et socialt problem, som ikke egner sig særlig godt til at blive behandlet i en strafferetlig sammenhæng.

Derimod rejser sagen jo — og det var ministeren også inde på — nogle principielle problemer om hele den måde, hvorpå vi gennemfører reformer inden for straffelovgivningens område. Der er på en eller anden måde noget højst utilfredsstillende i, at straffelovsreformer, hvorom der er fuld politisk enighed, i årevis skal undergives udvalgsbehandling på den ene og den anden måde, således at folketinget er ude af stand til at gennemføre disse reformer. Jeg ved ikke, om grunden er, at man er for tilbøjelig til at blive for perfektionistisk, når disse reformer skal gennemføres, og dermed glemmer, at der stadig, mens man ikke får reglerne ændret, er folk, der rammes af straffebestemmelser, som er u hensigtsmæssige.

Det gælder jo bl. a. på dette område, men det gælder unægtelig også på det område vedrørende de tidsbestemte straffe, hvis afskaffelse det radikale venstre i denne folketingsamling har fremsat forslag om. Jeg finder det derfor meget glædeligt, at afkriminaliseringsproblemet er taget utraditionelt op, og at vi i løbet af en måneds tid får en betænkning herom. Så skal der blot lyde

en henstilling til justitsministeren om, at denne betænkning så hurtigt som muligt kan blive udmøntet i konkrete lovforslag, at den ikke skal igennem hele den mølle, som lovforslagene traditionelt kommer igennem.

Jeg synes måske nok, at hele praksis omkring straffelovrådets arbejde rejser visse principielle problemer. Her udføres jo et enormt stort og dygtigt arbejde, men det er forbundet med visse vanskeligheder, at dette arbejde udføres af medlemmer, som har deres heltidsbeskæftigelse andre steder. Jeg ved ikke, om man kan finde en anden arbejdsform.

Endvidere vil jeg pege på problemet om, hvorvidt det var betimeligt i straffelovrådet at få andre end jurister ind, fordi en række af disse straffelovsmæssige problemer så sandelig også har andre aspekter end de juridiske.

Når ministeren her giver udtryk for, at vi nok skal vente til næste folketingsamling med gennemførelsen, og at vi kan begynde at arbejde i udvalget, kan vi vel rette os her efter; men så må vi bede ministeren om at give os et tilsagn om, at til næste samling foreligger den betænkning fra kriminalforsorgsudvalget, som blev sat i arbejde i august 1967, således at der virkelig kan ske realiteter på dette område i næste folketingsamling.

Hanne Budtz: I det konservative folkeparti har vi også beskæftiget os med en fremtidig kriminallovgivning af ændret karakter; det redegjorde jeg for ved det tilsvarende lovforslags fremsættelse sidste år.

Jeg har med interesse lyttet til justitsministerens redegørelse og er helt enig i de synspunkter, ministeren har gjort sig til talsmand for, nemlig at vi får en samlet drøftelse af alle disse forhold, og den vil mit parti være rede til at deltage i.

Johan Philipsen: Jeg skal nøjes med at henvise til det, hr. Ib Thyregod sidste år i marts måned sagde på venstres vegne om det tilsvarende lovforslag; i øvrigt skal jeg henvise til slutningssætningerne i den af udvalget afgivne betænkning og kun føje til, at det ikke kan nytte, at vi løser nogle problemer, hvis vi dermed rejser nogle nye. Jeg er også enig i den betragtning, fru Hanne Budtz gav udtryk for, at problemet skal ses